

Indsats, Regeringen har gjort ved Fremlæggelse af dette Lovkompleks, er meget ringe. Disse Lovforslag er mere Udtryk for en arbejdende Papirmølle end for en arbejdende Regering. Det har kun kostet den højtærede Socialminister en Haandbevægelse at lade disse Lovforslag optrykke paa ny. De indeholder ikke nogen som helst ny Oplysning med Hensyn til selve disse dog ret store Problemer. Ja, der er dog visse Ting, som oplyses; det oplyses, hvilke — i øvrigt ret faa — Stater der har tiltraadt Konventionerne, siden vi sidst havde dem til Behandling. Det maa sikkert have berørt Socialministeren ubehageligt, at han Gang paa Gang, naar han skulde til at nedskrive Navnene paa Stater, der havde ratificeret en af Konventionerne, har truffet paa Staterne Italien og Spanien, thi vi ved jo af den Fremstilling, vi faar fra Regeringens Side, at de Stater, som ratificerer, er de, som har særlig Interesse for Arbejdernes Ve og Vel. Det maa da være noget betænkeligt for Socialministeren, at han Gang paa Gang som Stater, der har ratificeret, skal anføre Italien og Spanien, netop de Lande, som efter Regeringspressens Fremstilling er dem, hvori Arbejderne faar den allerdaarligste Behandling, Lande, der har et politisk System, som fordømmes i de allerkraftigste Ord. Det er just disse Lande, som i de forløbne Aar har haft Interesse af at ratificere adskillige af disse Konventioner, og jeg vil mene, at det kunde have gjort den højtærede Socialminister noget betænkelig ved at skynde sig saa stærkt med at fremsætte Forslag om Danmarks Ratifikation, fordi dette tyder paa, at Konventionerne ikke vil have saa stor Betydning for Arbejdernes Ve og Vel, som man her ønsker at give det Udseende af.

Jeg skal gøre et Par Bemærkninger om enkelte af disse Forslag. Med Hensyn til Forslaget om Forbud mod Kvinders Natarbejde skal jeg fremhæve, at vor Stilling til dette Spørgsmaal ikke er ændret siden i Fjor, saa at jeg i saa Henseende kan henvise til de Udtalelser, jeg fremsatte i Fjor. Vi er principielle Modstandere af, at der træffes andre Indskrænkninger i Kvindernes Erhvervsfrihed end dem, der gælder i det hele for Erhvervsvirksomheden, og i saa Henseende skal jeg i øvrigt kun henvise til

mine tidligere Udtalelser. Forslaget om Barselhvile har jo en Rækkevidde, som vi under de nuværende Forhold overhovedet ikke kan overskue, og det fremkommer med alle de Uhyrligheder i Udformningen, som man gjorde opmærksom paa i Fjor, og hvis Tilstedeværelse man i øvrigt fra Socialdemokratiets Side har indrømmet baade paa Møder og i det vedkommende Udvalg, uden at jeg dog skal referere, hvad der er foregaaet der. Thi i korte Træk gaar dette Lovforslag ud paa, at Kvinder, der er beskæftiget i Virksomheder indenfor Haandværk, Industri, Handel og Transport, har Ret til for hvert Barn, de føder, at faa udbetalt 430 Kr. af Hjælpekassen. Det er det eneste, der staar i dette Lovforslag. At disse Penge skal komme Barnet til Nytte, staar der intet som helst om. Enhver Kvinde, der har født et Barn, kan ganske rolig henvende sig til Hjælpekassen med lovhjemlet Krav paa at faa udbetalt 430 Kr. Man har ikke sikret sig mod, at disse Penge misbruges. Dette kunde der i hvert Fald have været bødet paa ved Indføjelse af de Ændringer i Lovforslaget, som der i Fjor stillede Krav om. Man har ikke foretaget en saadan Rettelse, man har ganske raat optrykt Lovforslaget og overgivet Rigsdagen det til nærmere Behandling. Da Lovforslaget foruden disse indre Brist rummer et meget stort finansielt Problem, og da de økonomiske Forhold her i Landet siden i Fjor har ændret sig til det værre, er der Grund til at advare mod at vedtage et saadant Lovforslag som det foreliggende uden nøje Overvejelse. Vi fra vor Side har ikke stillet os afvisende overfor de Tanker, der her er fremme om at tilvejebringe bedre Beskyttelse paa dette Omraade, ogsaa en Beskyttelse, der kunde komme Barnet til gode, for saa vidt dette Spørgsmaal kunde ordnes ad Forsikringsvejen. Tværtimod, jeg tror, at ogsaa mit Parti vil være villigt til at overveje Spørgsmaalet om, hvorvidt man kunde indrette en Barselforsikring under mere omfattende Former, men denne ganske ukontrollerede Ydelse, som her foreslaas, kan vi aldeles ikke medvirke til at gennemføre ved Lov.

Der staar ganske vist i de Bemærkninger, som knyttedes til Forslaget i Fjor, at hele Udgiften vil komme til at dreje sig om 2—3 Mill. Kr. om Aaret, som Kom-